

Efe Gülkan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

21.06.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

40

İnsanın en şair halidir
Vedalardan sonraki sabah.
Uyanmak istemez,
kafasının içindeki
kurşun gibi ağır şiirlerine
Dokunmak istemez.

Öldürmemek için hatıralarını,
uyanır
dökülür hisleri gözlerinden.
Yazar defterine
Son Bakışları
Son sarılışları

Efe Gülkan

Akan

neden bekler insan
kesilmiş damardan akan kanı
durdurmayı son ana kadar.
neden niçin
bekledim ben seni
kan çoktan boşalmışken damardan
bir deva, merhem olacaksın diye
neden bekledim seni
damardan akan kan olduğunu bildiğim halde

Efe Gülkan

Anlasana

deli oluyorum anlasana
beni uzaktan izlemene
içindeki deli düşünceleri söylememene
susmana bana
deli oluyorum anlasana

sinirleniyorum anlasana
istemeden, zorla gitmene
kendinden beni silmene
verememe içimdeki sevgiyi sana
sinirleniyorum anlasana

özlüyorum anlasana
bir çocuk gibi ağlıyorum
rüyamda görmek için yatıyorum
seni görünce seviniyorum
özlüyorum anlasana

Efe Gülkan

Can Sıkma Tablosu

Geceleri uyuyamam
Sessiz bir odada
sensizken zehirleniyorken,
Kitaplar bana bakıyor, şiirler okunmayı bekliyorken
Sana yazılmayı bekleyen
kafiyeler, kafiyesizlikler varken
Yatağın yayı batıyor, senin yumuşak tenin yanımda yokken
Gülüşlerinin sesi kulağımda çınlamıyorken,
Gözümün önünde güzelliğın yokken,
Omzum, ellerim, yanaklarım,
Kokuna bulaşmamış, kokmuyorken,
Gözlerimde gözlerin
Dudaklarımda dudakların yokken
Uyuyamam, bir gamze çukurunda yatmıyorken
Bir de seni beklemiyorken

Efe Gülkan

Dörtlük-1

en güzel cevapların sahibi,
aç bedenindeki mapushaneyi,
çıksın ıslak dudaklarından mahkumların,
ya da bırak kaçsın evren gözlerinden senin.

Efe Gülkan

Dörtlük-2

benim ne haddime yazmak seni,
en güzel yazı, yazılmayan değil mi
ne isterim tanrıdan başka
sadece seni ve seni değil mi?

Efe Gülkan

Durakta yağan yağmurun kaynağı

ağlıyorum
međer o gece
tepemize yağan yağmur
bugünün damlalarıymış

Efe Gölkan

Düşünce

Bu gece yalnız seni düşündüm,
Seni düşündüm durdum.
Hayatım, seni hayal ettim.
Seni hayal edip durdum

Bu gece sadece sen vardın,
Kalbimde, rüyamda, her yerimde.
Hayatım, hep sen vardın,
Ruhumda, nefesimde, kalbimde.

Gözlerim, gözlerini düşünüp durdu
O güzel kalbinin
O güzel aynasını
Düşünüp durdum

Efe Gülkan

En

Benim en güzel Őirim,
henüz yazılmadı bu deftere.
Yaşadım belki ama,
o Őiri en güzel yerimde.

Sevdim mesela bir umudu,
yandım piŐtim en derininde.
Kendime aldım en güzel sözlerini,
gördüm duydum Őiirin güzelliğini.

Sevildim de sevdiğim gibi,
bir kedi de bir kadın da,
sevdi benim saklı Őiirimi.
Ama yazamadım onlara en güzelini.

Őimdi biliyorum seni,
bir gün en güzel Őiirimde
bahsedeceğim sana seni.
yazan yazılan olacaksın.
sen de benim gibi

Efe Gülkan

Gece Şiirleri-1

Gökyüzü örtmüşken güneşin yüzünü
Tanrıya yakın bulutlar boşaltıyor hüznümü.
Parıldayan o yersiz,
Uzak, alaycı, anlamaz çoğulcu ışıklar,
Gülüyorlar, acıyarak bir mahluka.
Anlamını bulamamış, yanmayan ışıklarım var,
Boğuluyor gözlerim gündüzleyin ve geceleri
Sessiz sokakları kalbimin,
Ne kadar düşünce üretiyor en iyi makine gibi.
Fikirlerimin sahibini arıyorum,
Çiçeklerimin sahibi olsun istiyorum.
Ona vereyim çiçeklerimi, buket yapıp koysun vazosuna,
Yapsın en güzel aranjmanları, renk katsın hayatına.
Ama ne bir vazo var ne bir çiçek kağıdı,
Olan şey sadece
Uzaktan görünen şehrin sessiz ışıkları

Efe Gülkan

İnançlı bir aşık

işte sana yazıyorum yine,
içimde bütün bilmediklerim
ve unuttuğum sözcüklerle.
biliyorum,
ulaşmaz günahkarların duaları tanrılara
aksi söylense de
tanrılar görmez
sevmediklerinin nasıl taptığını.
sakın yanlış anlama,
ben her inanca ve tanrıya saygılı biriyim
zaten dünyada bununla övülürüm.

yazıp siliyorum dualarımı bile
kabe'ye dönsem veya vatikan'a
isa'ya gitsem veya buda'ya
ne desem ne fark eder
onlar zaten türkçe bilmezler
sen okursan ama tanrım, fark eder.

teolojik düşünceleri
ve sana tapmayı bir kenara koyarsam
yine de anlatacak çok şey var.
bak, hala yazıyorum bu deftere.
belki bir gün sana ulaşır da
bir sevenin olduğunu hatırlarsın diye.
belki en çok nerede yazdığımı sorarsın,
taksim'deki barda derim
bir de beni bıraktığın kitapçı.
ne zaman aklıma geldiğini sorarsın
buna cevap veremem utanmaktan
insanın uykusu bile sen olunca.
bir kez neden diye sor
neden seni sevdim diye sor
güzelliğın dersem inanma
güzel olmadığından değil
ruhun bir başka.

Efe Gülkan

İstanbulda

Gitgide unutuyorum İstanbul'da
Etrafı izlemeyi
İnsanların küçük hayatlarını tahmin etmeyi
Motor ve korna seslerine irkilmeyi
Arkadaşlarla içmeyi
Boğaza bakıp duman çekmeyi
Aylak deyip gezmeyi
Dünyanın yasını unutmayı
Yemeğime tuz atmayı
Birama kola katmayı
Seni kalbimden atmayı
Unutuyorum yas aldıkça İstanbulda

Unutuyorum yaşlandıkça İstanbul'u
martısını köpüğünü
Bedri'sini ve Orhan'ını
İstiklalin uzunluğunu
Pano'nun hüznünü
Köşelerin hatırasını
Bu sokaklara yazılan şiirleri
Sokaklarda yaşadığım şiirleri
Unutuyorum yüzlere bakıp dalmayı
Unutuyorum vapurda şiir yazmayı
Unutuyorum tanrıyı ve seni
Unutuyorum gitgide içimdeki beni

Efe Gülkan

İstiklal ve Sen

İstiklalde
Düşüncelerim bir bir sorgularken içimdeki saygısız yaşamı
sahaftaki bir kitap
Yüzüme pişkin pişkin bakarken
Hatırlatıyor bana
Tek eksigim sen

Efe Gülkan

Kaldırım

Ne benzer şey sevgi ve evren.
Büyük patlamadan beri,
sonsuz kadar sürecek ikisi.
Bir ufak parıltıyla başladı evren,
bir bakışla, bir sözle başlayacak
sevginin en ufak kıvrıntıları.
Bir dünya olacak evrenin içinde,
aşk diyecekler sevgi bilimciler buna.
Kaldırım dolu bir sokakta düzensiz taşlara basmanın verdiği,
belirsizlik ve itki ikilisi
yaşatacak sevgiyi de
evreni de

Efe Gülkan

Kara trenin yalnızlık düdüğü

iki ay geçti,
trenler gitti yalnızlık raylarında,
koca kara trenler.
dönen olmadı gidenlerden,
mektup göndermediler öteki yalnızlarına,
bir postacı geçmedi sokağımdan,
bir telefon gelmedi uzaklardan.
kimileri bekliyor bir ömür,
kimileri unuttu, kimileri gömdü,
çift kişilik mezarlara,
tek kişilik cesetlerini.
hayatın sevimsiz renklerinden biri,
ceset karasına boyalı
tren tekrar yola çıkıyor.
istanbul'dan, Taksim'den,
gidiyor işte,
bilinmez yalnızlıklara doğru.

Efe Gülkan

O'ydu

O,
Biraz deli, biraz çatlak, biraz her şeydi.
Gözleri geceydi,
Güldükçe güneş doğardı,
Gözleri kapanırdı.
Gecenin umutsuzluğu giderdi yüzünden,
Bu yüzden gülmek,
Belki en çok O'na yaraşırdı.
Ruhu paramparça, delik deşikti.
Ama bunlar O' nun parçasıydı, O' ydu.
Hayalleri sınırsızdı,
İstese beni sevebilirdi,
Ama hayaldi işte.
Hayalden öteye gidemezdi bu.
O paramparça olmuş ruhu,
Buna izin veremezdi,
Daha da parçalanmaktan korkuyordu.
Haklıydı
Ben O 'nu sevdiğim sırada,
Ruhu ile hayalleri çatışuyordu.
O hayallerini tutsa da,
Kazanan ruhu olmuştu,
O delik deşik ruhu.
Bu savaşın galibi hayatı boyunca aynıydı.
Belki de bu yüzden hiç mutlu olamamıştı.

Ama,
Umudu hep vardı.
Güzel günleri,
Bensiz geçen günlerinde olabilirdi.
Ben de bıraktım,
Kendimden vazgeçmiştim sırf O' nun için
Ve bundan sonra her gün,
O' nu düşünerek başladım

Efe Gülkan

Sahil

Güneşin batmadığı bir yerdesin
Seni bir sahilde bekliyorum
Bir gamze çukuruna düşmüş boğulurken
Bir öpücüğünle kurtarmanı bekliyorum

Efe Gülkan

Son Perde

Kapalı bir perdenin arkasında,
kendi tiyatroyununda
kimseye göstermeden okuyorsun tiradını.
Herkes kaçmış salondan,
bense tek izleyen, biletsizim.
Merak içimi kaplıyor perde her hareket ettikçe,
bir sıra daha öne geçiyorum her hareketinle.
Bir sıra,
bir sıra daha.
Son bir sıra kalıyor sahneyle aramda,
vücudunun, fikirlerinin
en belirgin hareketlerini,
en belirgin şekilde görüyorum artık.
Son bir adım atacakken sana,
salonun ışıkları sönüyor,
sahne yok oluyor seninle birlikte.
Sahnenin en yakın sırasında,
kalıyorum bir başıma ıssız ve sensiz.
İçimde merak duygusu,
ve bitmeyen mutlu bir son tutkusu.

Efe Gülkan

Tanrıma bir şiir

birakacağım karanlık odalarım
sevimsiz sevgimin bana kattıklarını
öldüren zehrin panzehirini bırakacağım senin yanına
bir kederi yaratan tek peygamber olduğundan
hatırlarsan sana tapardım
sus diye emredersen, vaazını dinlerdim
git başımdan dersin bir gün
konuşmadan giderdim, uysal bir köpek gibi
ibadetim sen ne dediysen
tapmam yalnızca sana, ne allah'a ne isa'ya idi
yalnız sanaydi ruhumu teslim edişim
bir ölüm orucuna yatmak bile
güzel gelirdi senin sözlerin karşılığında
gözlerine bakabilmek
bir tevekkülün tanrı tarafından kabullenişiydi
hatırladığım göz rengini
kahverengi doğasında aşkımın
sere serpe yatarken cennetinde
resmime boya kullanmak istedim
gözündeki evrene fırçamı batırıp

neden güzel gelir
içimde düşündüğüm her hüzün
kendimi üzmem yoksa
tanrımı çok sevmemden mi gelir
bilemiyorum tanrım, cevap ver bana

Efe Gülkan

Tanrıma bir yakarış

kendine kat beni
serpiştir kendinin sokaklarına
sık damarlarımı, kanat sözcüklerimi
soy beni, bütün çıplaklığımın seninim
tek ilahım, tek peygamberim
izin ver ruhuma işleyeyim

Efe Gülkan

Unutmak

unutmak o titrek elleri
unutmak o derin gözleri
unutmak o sessiz dudakları
bir durakta sarılışı
unutmak zor bunların hepsini

Efe Gülkan

Yağmurlu bir gecenin yazdırdıkları

Burada yağmur yağıyor
Pencerene yağmur düşüyor mu
Sen de hatırlıyor musun
İlk bulduğumuz geceyi

Burada yağmur yağıyor
Islanıyor gözlerim damlalar düştükçe
Gözlerin nemleniyor mu
Hatırladıkça gözünden hatırlayacağımı seni

Burada yağmur yağıyor
Gök sana da gri mi
Yalnızım otobüsü beklerken
İstanbul hatırlatıyor bana seni

Efe Gülkan

Yama

Sana söylemek yetmez
En güzel şiirlerini yazmak gerek
Senin bakışlarını anlatacak
Gözündeki evrenin
En uç yıldızlarını biçimleyecek

Sana bakmak yetmez
En güzel resimlerini çizmek gerek
Yatağında yatıyorken, omzun açık
Aklındaki diyarları
Yanında göstermek gerek

Sana gözlerim yetmez
Kalbimi söküp vermek gerek
Kan revan içinde, kapıda
Kalp kırıklıklarının
Yamasını yapmam gerek

Efe Gülkan